

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥΠΟΛΕΩΣ ΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΕΝ ΑΜΜΑΝ

Τό Σάββατον, 17^{ον} / 30^{ον} Ιουνίου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ προσφάτως συνωδᾶ Συνοδικῆ ἀποφάσει ἐκλεγέντος καί χειροτονηθέντος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Ἀμμάν.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἐγένετο διά θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἰς τόν ἐν Ἀμμάν πλησίον τῆς Μητροπόλεως ἱερόν Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος, τόν ὁποῖον ἀνήγειρεν ὁ μακαριστός Πατριάρχης Διόδωρος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου, τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως καί τοῦ ἐπίσης νεωστί ἐκλεγέντος καί χειροτονηθέντος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὄλων τῶν Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἰορδανίᾳ, τοῦ πρώην Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου, ἄλλων διακόνων, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων κ. Σάμη Χάλασα καί ἄλλων κυβερνητικῶν παραγόντων, τῶν ἱεροψαλτῶν π. Ἀλεξάνδρου καί φάντη ψαλλόντων ἀραβιστί καί ἑλληνιστί καί μετέχοντος πανδήμου ἐκκλησιάσματος ἐπευφημοῦντος χαρᾷ πολλῇ. Πρός τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοί τοῦ θεοῦ ἅγιοι καί ἠγαπημένοι, σπλάγγνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καί χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχη μομφήν· καθώς καί «ὁ Χριστός ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καί ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δέ τούτοις τήν ἀγάπην, ἥτις ἐστί σύνδεσμος τῆς τελειότητος» (Κολ. 3,12-14), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἰερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε,

Ἡ περί ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, θεία ἐπινεύσει καί ψήφοις κανονικαῖς προήγαγεν ὑμᾶς εἰς τό μέγα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα. Ἡ δέ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα προεχειρίσατο διά τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Ἀρχιεπισκοπον τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κυριακουπόλεως καί κατέστησεν ὑμᾶς Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον ἐν Ἀμμάν καί τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ αὐτοῦ, κατόπιν τῆς οἰκαιοθελοῦς παραιτήσεως τοῦ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου.

«Τό πνεῦμα τό Ἅγιον, τό συνέχον καί συγκροτοῦν τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ, ἦν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος » (Πράξ. 20,28), διδάσκει ὁ σοφός Παῦλος.

Εἰς αὐτήν ταύτην τήν διακονίαν, δηλονότι τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου πληρώματος ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἁγιογραφικῆς Ἰορδανίας, τοῦ τελοῦντος ὑπό τήν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Παλαιφάτου

Ἐλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἐκλήθης Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε.

Καί τοῦτο, ἵνα τηρήσης τήν θεοδίδακτον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων παράδοσιν ἀφ' ἑνός καί κηρύξης τό κήρυγμα τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου. Καί μάλιστα ἐν τῷ νῦν καιρῷ, ἔνθα ἀκούονται πόλεμοι καί ἀκαταστασίαι ἐν τῷ κόσμῳ γενικώτερον καί τῇ δοκιμαζομένη περιοχῇ ἡμῶν εἰδικώτερον.

Ὁ παιδιόθεν μέν ἐγκεντρισιμός σου εἰς τό σῶμα τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, τῆς διαφυλαξάσης διά μέσου τῶν αἰώνων τά προσκυνήματα τῆς Ἱεραῆς Ἱστορίας ἐν τῇ Ἁγία Γῆ καί δὴ ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ σέ ἐνέθρεψε καί ἐπαίδευσεν «τοῖς λόγοις τῆς ὑγιαινούσης πίστεως καί τῆς καλῆς διδασκαλίας» (Α' Τιμ. 4,6), δηλονότι τοῖς δόγμασι τῆς Ὀρθοδόξου ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως καί παραδόσεως. Ἡ δέ διακονική σου μέριμνα ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν πιστῶν αὐτῆς μελῶν, τῇ ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τοῦ προκατόχου σου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας καί ἡ ἀνάδειξις τῆς Ἱεραῆς γυναικείας Μονῆς ἐν Ντιμπίν ὡς καί ἡ ἐμπράκτως ἐκδηλουμένη ὑπακοή σου εἰς τά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τῆς πνευματικῆς σου Ἀρχῆς καί τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καί Ἱεραῆς ἡμῶν Συνόδου, κατέστησαν ὑμᾶς Ἁγίε Κυριακουπόλεως ποιμένα τοῦ ἐν Χριστῷ λογικοῦ ποιμνίου ἐν τῷ εὐλογημένῳ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας.

Ἡ ἀποστολή τοῦ Ἐπισκόπου ὡς διαδόχου τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἀκούει κυρίως καί πρωτίστως εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν «ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», (Α' Τιμ. 2,4). Τούτου ἕνεκεν, ἡ πνευματική καί ἠθική εὐθύνη τοῦ Ἐπισκόπου ὡς ποιμενάρχου εἶναι ὄντως μεγάλη καί μάλιστα εἰς τήν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν τῆς παγκοσμιοποιήσεως, ἔνθα κυριαρχεῖ ἡ ἀποστασία καί ἡ ἀνομία.

Πρός τοῦτο ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος παραγγέλλει τοῖς ποιμέσιν λέγων: «ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μή ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἐκουσίως μηδέ αἰσχροκερδῶς, ἀλλά προθύμως, μήδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλά τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· καί φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος [Χριστοῦ] κομιεῖσθε τόν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον (Α' Πέτρ 5 2,4) καί ἐπιλέγει· «Ὅμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις, πάντες δέ ἀλλήλους ὑποτασσόμενοι τήν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν» (Α' Πέτρ. 5,5).

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε,

«Τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινά τά πάντα» (Β' Κορ. 5,17), «Ἰδοὺ νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορ 6,2) καί «ὁ μέν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι», (Ματθ. 9,37). Τούς ὀλίγους τούτους ἐργάτας δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐκβάλη εἰς θερισμόν αὐτοῦ. Ἀνάλαβε τήν τοῦ ἐργάτου τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου διακονίαν ταύτην καί γενοῦ Χριστοφόρος λόγῳ τε καί ἔργῳ, ἔχων ὡς ὄργανον θερισμοῦ τήν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπην, ἡ ὁποία «οὐ ζητεῖ τά ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τό κακόν, οὐ χαίρει ἐπί τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δέ τῇ ἀληθείᾳ» (Α' Κορ. 13, 5-6).

Ἡ ἐνοποιός δύναμις τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ ἀλλά καί ἡ εἰρήνη καί ἡ καταλλαγή καί ἡ ὁμόνοια μεταξύ πάντων τῶν συναθρώπων καί συμπολιτῶν ἡμῶν ἄνευ διακρίσεώς τινος, ἔστωσαν – κατά Παῦλον- «ἡ πανοπλία τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πονηρᾶς» (Ἐφ. 6,13), δηλονότι τήν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ πειρασμός

σᾶς προσβάλλει μέ δύναμιν.

Τόσον ὁ πιστός λαός τοῦ θεοῦ, ὅσον καί αἱ σεβασταί Βασιλικάί καί Πολιτικάί Ἀρχαί τῆς χώρας, προσβλέπουν μετά χαρᾶς καί ἐλπίδος εἰς τήν νέαν σου ταύτην διακονίαν ἅγιε ἀδελφέ! Τήν διακονίαν τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ διαδόχου τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου, τοῦ καλλιεργήσαντος τούς ἰσχυρούς ἀδελφικούς δεσμούς μεταξύ τῆς Βασιλικῆς τῶν Χασιμιτῶν Δυναστείας καί τοῦ Ἑλληνορθόδοξου (Rum Orthodox) Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἡμεῖς δέ Πατρικῶς μετά τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καί συμπάσης τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου δεόμεθα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅπως ἡ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐπιφανεῖσα θεότης τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἐπί τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατευθύνῃ τά διαβήματά σου πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρός τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, σὺν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χριστοφόρου καί τῶν σήμερον ἑορταζομένων ἁγίων μαρτύρων Ἰσαύρου καί τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐπί δέ πᾶσι τούτοις ἱκετηρίους ἀναπέμπομεν δεήσεις τῷ Παντοκράτορι Θεῷ ἡμῶν ὑπέρ ὑγιείας καί κραταιώσεως καί διαφυλάξεως τοῦ Ἄνακτος τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, τοῦ καί Ἐπιστάτου (custodian) τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἱερῶν Ἰσλαμικῶν καί Χριστιανικῶν προσκυνημάτων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως Abdallah Ibn Houssein τοῦ Β΄ καί τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου αὐτοῦ, Ἀμήν».

Τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἔλαβε χώραν δεξίωσιν καί τράπεζαν πρός τιμὴν τοῦ ἐγκατασταθέντος Ἐπιτρόπου ὑπὸ τῆς ἐν Ἀμμάν Κοινότητος εἰς τόν Ἑλληνορθόδοξον Ὅμιλον. Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατά τήν χάριν τοῦ Θεοῦ τήν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφός ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δέ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δέ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον, ὅς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. (Α΄ Κορ. 3, 9-11), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τούς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου καί εἰς τούς ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί φίλοι καί ἀδελφοί,

Ἅγιοι Πατέρες,

ἐντιμότατοι κύριοι καί κυρίαι,

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καί Πατρί, τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς τούς ταπεινούς, τούς σάρκα φοροῦντας νά γίνωμεν συνεργοί εἰς τήν οἰκοδομὴν Αὐτοῦ, τουτέστιν τήν Ἐκκλησίαν, τήν ἀποτελοῦσαν τό μυστικόν σῶμα Αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡμεῖς, λαβόντες τόν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καί ἀποστολῆς, οὐκ ἐπαύσαμεν ἀνυμνοῦντες ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς καί χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν, τοῦ διαβιοῦντος ἔνθεν καί ἔνθεν τοῦ Ἰορδάνῃ ποταμοῦ.

Ἀπόδειξις τούτου ἀποτελεῖ ἡ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ζῶσα καί ἀδιάκοπος παρουσία

τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ, συμπεριλαμβάνουσα ἐννοεῖται καί τό σεβαστόν ἡμῖν Χασιμιτικόν Βασίλειον τῆς Ἰορδανίας, τελοῦν ὑπό τήν σοφὴν καί κραταιάν διακυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Ἀμπντάλλα Ἰμπν Χουσεῖν τοῦ Β΄.

Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας ἐδράζεται κυρίως καί πρωτίστως εἰς τούς Κυριακούς λόγους: «οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δέ μάθετε τί ἐστίν ἔλεον θέλω καί οὐ θυσίαν. Οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν». (Μάτθ. 9, 12-13). Τήν ἀποστολήν τῆς μαρτυρίας ταύτης, δηλονότι τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας καί ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίζεται καί ἡ μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖον πανθομολογουμένως ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ ἐγγύησις ὄχι μόνον τῆς παρουσίας τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, ἀλλά καί ἡ διασφάλισις καί σφραγίς τῆς Κοινοτικῆς ταυτότητος αὐτῶν.

Καί τοῦτο, διότι τό σημεῖον ἀναφοῶς τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν εἶναι τά Πανάγια Προσκυνήματα μέ κορυφαῖον Προσκύνημα τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ. «Ἡμεῖς, λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν καί ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται». Μέ ἄλλα λόγια, ἡμεῖς φρονοῦμεν τά τοῦ Θεοῦ καί ὁ κόσμος φρονεῖ τά τοῦ κόσμου. Τό δέ φρόνημα τῆς σαρκός, δηλονότι τοῦ κόσμου, θάνατος. Τό δέ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωή καί εἰρήνη. Διότι τό φρόνημα τῆς σαρκός ἔχθρα εἰς Θεόν. (Ρώμ. 8,6). Τό θεῖον τοῦτο καί ἐκκλησιαστικόν φρόνημα ὠδήγησεν ἡμᾶς καί τήν περί ἡμᾶς Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον εἰς τήν ἀνάδειξιν τοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου ἐν Ἀμμάν Ἀρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου ὡς καί τήν ἀνάδειξιν Ποιμένος ἐν Μαδηβᾶ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀριστοβούλου, ὡς ἐπίσης καί τόν διορισμόν Πατριαρχικοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Βορείῳ Ἰορδανίᾳ μέ ἔδραν τήν πόλιν τοῦ Ἰρμπετ.

Ἐπιτρέψατέ μου, ἀγαπητοί μου, ὅπως ἐπισημάνωμεν ὅτι ὁ διάλογος τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης ἀποτελοῦν τό φρόνημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ὁ ἀντίλογος καί ἡ ἀντιπαράθεσις πού ἀποτελοῦν τό φρόνημα τοῦ κόσμου.

Τέλος δραττόμεθα τῆς εὐλογημένης ταύτης εὐκαιρίας νά ἐκφράσωμεν τάς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίας εἰς τόν σεβαστόν Ἄνακτα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα κ.κ. Ἀμπντάλλα Ἰμπντ Χουσεῖν τόν Β΄ ὡς καί τόν Ἀνώτατον Αὐτοῦ Σύμβουλον ἐπί θρησκευτικῶν καί χριστιανικῶν θεμάτων τήν Βασιλικήν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα, τόν λίαν ἡμῖν ἀγαπητόν καί φίλον Πρίγκηπα τόν Πρίγκιπα Γάζι Μπιν Μουχάμαντ, τοῦ ὁποῖου τό ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον ὑπέρ τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας ἐνταῦθα εἶναι γνωστόν τοῖς πᾶσι.

Εἰς δέ τόν ἀγαπητόν ἀδελφόν καί συλλειτουργόν ἡμῖν Ἱερωτάτον Ἀρχιεπίσκοπον Κυριακουπόλεως καί Πατριαρχικόν ἡμῶν Ἐπίτροπον ἐν Ἀμμάν καί τῇ περιχώρῳ αὐτοῦ εὐχόμεθα πᾶσαν ἀπό Θεοῦ ἐπιτυχίαν. Εὐχαριστῶ”.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας